

Udkast til Lov

om

Gartnerunderviisningens Henlæggelse til den Kongelige Veterinair- og Landbohøjskole m. v.

2) Endringsforslag af Udvalget:

Lovudkastets Titel forandres saaledes:

Udkast til Lov,

indeholdende

Tillæg til Lov af 8de Marts 1856 angaaende Oprettelsen af en Veterinair- og Landbohøjskole.

3) Af Udvalgets Mindretal (Ingerslev):

Istedetfor det ved 2den Behandling vedtagne Lovudkast foreslaaes følgende Affattelse af Loven:

„Indenrigsministeren bemyndiges til at foranstalte Underviisning i Forstvidenskab og Gartneri meddeelt ved den Kongelige Veterinair- og Landbohøjskole, saafremt det kan stee uden forøget Udgift for Kongeriget.“

4) Af Udvalgets Mindretal (Ingerslev):

Saafremt det under Nr. 3 stillede Endringsforslag vedtages, forandres Udkastets Titel saaledes:

„Udkast til Lov

om

Forst- og Gartnerunderviisning ved den Kongelige Veterinair- og Landbohøjskole.“

De af Udvalgets Mindretal (Ingerslev) under Nr. 3 og 4 opførte Endringsforslag fattes først under Forhandling.

Ingerslev: Ved Sagens anden Behandling blev med en eneste Stemmes Overvægt

den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Redaktion af Lovudkastet vedtagen. Jeg var dengang, som jeg er det endnu, ikke enig med Fleertallet, og derfor har jeg tilladt mig paany at bringe min Mening under Ventilation, men i en noget forandret Form. Jeg antager nemlig, at hvad man væsentligst havde at indvende imod Lovudkastet, saaledes som det var fremkommet fra Regeringen, var den Anviisning, der var givet paa at lade den Minister, hvorunder denne Gjenstand forterer, træde i Underhandling med Rigsraadet, hvilket man ikke fandt heldigt; men selv i denne Form forekommer Udkastet mig at have saa bethdelige Fordele, saavel for Fællesstaten som for Kongeriget, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at det maa kunne gennemføres, naar kun Sagen angribes paa den rette Maade, og det er derpaa, jeg har tilladt mig at gjøre et Forsøg. Jeg troer nemlig, at ved den Maade, hvorpaa Sagen af mig er foreslaaet ordnet, faaer Indenrigsministeren et Slags fri Haand, om jeg maa bruge dette Udtryk, til under visse Betingelser at gaae ind paa en Forandring, og at tillige den Art Etikettespørgsmaal, hvorom der nærmest var Tale ved anden Behandling, derved vil bortfalde. Kunne Indenrigsministeren og Finantsministeren enes om at gennemføre, hvad jeg her har tilladt mig at foreslaae, vil der ikke for Finantsministeren være nogen Betænkelighed ved hos Rigsraadet at søge den fornødne Bemyndigelse dertil udvirket. Det forekommer mig nemlig, at man ikke skal offre 1600 Rd. om Aaret paa det, som man efter min Overbeviisning maa kunne faae uden forøget Udgift og uden Tab for den, der skal udrede det Beløb, som det koster, idet jo det samme Beløb, som foreslaaes afgivet til Landbohøjskolen, allerede nu bruges. Jeg maa tillige tillade mig at bemærke, at den Indvending, der var gjort imod at henlægge Examen til Landbohøjskolen, maa bortfalde; jeg har nemlig ikke med et eneste Ord omtalt Forstexamen, og jeg antager derfor, at hvis mit Forslag gaaer igjennem, vil denne blive aldeles uforandret, som den nu er; thi det er kun Underviisningen i Forstvidenskab og Gartneri, som jeg mener, bør meddeles paa Landbohøjskolen, hvor der holdes Forelæsninger idetmindste i alle Hjælpevidenskaberne i saadant